

Іерусалима во Іерихунѣ, и падна въ разкоиници, който како го совлéкоха, и наложиха мѣ раны. Ѡидѣоха си, и ѡставиоха го ѣдва живѣ.

31 И по случаяю свѣщенникѣ нѣкой слáзеше по тоа пжть: и като го видѣ, ѡстави го и заминаси.

32 Подобнѣ и нѣкой левитѣ, понéже дойдѣ на онова мѣсто, като се приближи та го видѣ, ѡстави го и ѡиде си.

33 Но ѣдинѣ Самаранинѣ, който пжтѣваше. дойдѣ при него, и като го видѣ, сожали мѣ се за него.

34 И пристѣпи. и повжрза мѣ раны те и полека ги съ масло и вино: и като го качи на својатѣ си добитокѣ, ѡвѣде го въ гостинница та и грѣжашесе за него.

35 И на оутрешниатѣ дѣнь, като си пойдѣ, извади два сребренника и даде на гостинникатѣ, и рече мѣ: имай грѣжа за тогѡва челоуѣка: и колкото тоще похарчишѣ за него, азѣ когáто се вжрнемѣ ще да ти заплаћимѣ.

36 Кой прочее ѡ тѣа трѣма та ти се чини да ѣ ближенъ на оногѡва, който ѣ падналъ въ разкоиници те:

37 Я законнико рече: Онъи шото сотвори милость съ него. Я Исусъ мѣ рече:

Иди прочее та прави и ты такожде.

38 И като вжрѣха по пжтьатѣ, влѣзе Исусъ въ ѣднѡ село: и жена нѣкоя, името и Марѣа, прѣа го во својатѣ си дѡмѣ.

39 И имаше тѣа сестра, коато се наричаше Марѣа, коато и сѣдна при нозѣ те Исусови, и слѣшаше слово то негово.

40 Я Марѣа се мжавеше за много слѣгѣванѣе, и застана при него, и рече: Господи, не маришѣ ли като ме ѡстави сестра ми сама да слѣгѣвамѣ; речи и прочее да ми помогне.

41 И ѡговори Исусъ, и рече и: Марѣа, Марѣа, грѣжаше и мжавише за много (работѣ):

42 Но една ѣ за потреба. Я Марѣа изкра добрыатѣ дѣлаѣ, който не ще да се зѣме ѡ неа.

ГЛАВА ЛГ.

И ѣдинѣ пжть като бѣше на нѣкое мѣсто, и се молеше, когáто престана, рече мѣ ѣдинѣ ѡ оученицѣ те мѣ: Господи, надчи ны да се молиме, какѡто и Іѡаннѣ надчи оученицѣ те си.

2 И рече имѣ: когáто се молите, дѣмайте: "ОТЧѢ НАШѢ, КОЙТО СИ НА НЕБЕСА ТА, ДА СЕ СВАТИ ИМЕ ТО ТВОЕ: